

dere's Børn, naar de ere Familiefædre, eftersom det er bekendt, at disse Børn ikke kunne opdrages i Vestindien, og ligeledes med Hensyn til, at de klimatiske Forhold gjøre det nødvendigt for disse Embedsmænd, efter en vis Tids Forløb, at besøge Europa for at kunne holde det vestindiske Klima ud, og for ikke at blive aldeles uskikkede til at fontenere sig der. Altsaa har man troet, for det Første at kunne lade det beroe ved disse Bevillinger. — Jeg maa tillade mig i Anledning af det andet Endringsforslag, som er stillet af Udvalget til § 24, og som har Hensyn til de vestindiske Udgifter, at gjøre opmærksom paa, at dette Forslag er foranlediget ved en Skrivelse fra Finantsministeriet, hvori det er vist, at der som Udgifter til St. Croix urigtigt er opført det Beløb 73,684 vest. Daler istedetfor 73,044 vest. Daler.

Finantsministeren: Jeg takker den ærede Ordfører for de velvillige Uttringer, som han har udtalt om de coloniale Embedsmænd. Jeg kan henholde mig til hans Udtalelse om, at Finantsministeriet i det Mindste har troet at kunne for Tiden behjælpe sig med de Gager, som ere blevne vedtagne i Finantslovsforslaget, som det nu foreligger; men jeg maa udtrykkeligt bede erindret, at det kun er for Tiden. Anledningen til, at Regjeringen ikke har troet at burde modsætte sig de Medsættelser, som saaledes ere foreløbigt besluttede, er fornemmelig den, at Regjeringen, saaledes som de coloniale Forhold nu staae, ikke troer sig istand til, med Held at gennemføre en Kamp, der gik ud paa at forsøgte høiere Gager for de coloniale Embedsmænd. Jeg antager, at, naar Rigsdagen igjen samles, vil man have saameget dybere Indsigt i de coloniale Forhold og hele Ordningen af Administrationens Details, at Regjeringen vil være istand til at fremkomme med et bestemt og motiveret Forslag til de endelige Gager, som ville være der at fastsætte. Om disse Gager da kunne holdes paa det samme temmelig lave Standpunkt, hvorpaa de for næste Finantsaar ere foreslaaede at skulle vorteres til de coloniale Embedsmænd, eller om Forhøielse vil være nødvendig, det er Noget, hvorom jeg maa ønske at forbeholde Regjeringen nærmere Forslag.

Blechingberg: Med Hensyn til, hvad

Fremtiden saaledes maatte bære i sit Skjød for de vestindiske Embedsmænd, skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg fra en Mand, der har henlevet en stor Deel af sit Liv i Colonierne, og som er nøie kjendt med disse's Forhold, har modtaget Meddelelser, som satte det udenfor al Tvivl fra mit Synspunkt, at de Gageforhold, som ere normerede, ikke i Tiden ville eller kunne findes tilstrækkelige, dersom man skal sikke Embedsmændene paa Derne en nogenlunde selvstændig Stilling. Regjeringens oprindelige Forslag gik ud paa at sætte forskjellige af de omhandlede Gager til 1920 vest. Dal. Efter hvad der detailleret er meddeelt mig om Levesforholdene paa Derne, og navnlig paa St. Croix, hvor Levesforholdene ere langt billigere end paa St. Thomas, er Beløbet af Befolkningen ved en lille Huusholdning, endog beregnet paa den tarveligste Maade og kun indskrænket til Mand og Kone og det nødvendige Tjenestefyende, at ansætte til et Beløb, der ikke er mindre end det, som Regjeringens Forslag gik ud paa, nemlig mellem 1900 og 2000 vest. Dal. Er det nu derhos Tilfældet, at en Familie har Børn, saa maae naturligtviis Udgifterne forøges. Det er saameget mere aabendbart, hvorledes en Families Udgifter maae forøges paa disse Steder, naar den har Børn, der voxer til og skulle opdrages, som det ikke blot er Tilfældet, at Heden i et tropisk Klima ikke er skiftet til Børns Udvikling. Men, hvad der er endnu vigtigere, det Exempel, saadanne Børn faae ved at staae i Berøring med den derværende Negerbefolkning, er af den Besskaffenhed, at det kan have en meget uheldig Indflydelse navnlig paa Drengbørn, og at det derfor er en almindelig Erkjendelse, at det for deres Opdragelse, naar den skal være nogenlunde heldig, er fornødent, at sende dem hertil og her at lade den foranstalte. Dette kan ikke betoyses ringere end for idetmindste 300 v. D. om Aaret for en Søn, som en vestindisk Embedsmænd skal holde her i Danmark i den Tid, hvori hans Underviisning finder Sted, og, naar saaledes en Families Forhold er af den Besskaffenhed, som jeg her hentyder til, bliver det ydermere indlysende, at selv den Gagebestemmelse, som oprindeligt var sat af Regjeringen, ikke vil være tilfredsstillende, naar en